

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 680: Phát Bồ-Đề Tâm, Là Vì Việc Gì?

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 057)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phát Bồ-đề tâm, là vì việc gì? Chính là vì lợi ích cho tất cả chúng sanh mà thôi.】

Chúng ta học Phật, hành Bồ Tát đạo, là vì điều gì? Điều thứ nhất trong Tứ Hoằng Thệ Nguyện: “Chúng sanh vô biên thệ nguyện độ”, chúng ta làm vậy chính là vì điều này. Trong Đại Thừa pháp, một khi đã phát cái tâm này rồi, thì bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu, trong từng tâm niệm, đều phải làm lợi ích cho tất cả chúng sanh. Chúng ta mặc áo là vì lợi ích tất cả chúng sanh, chúng ta ăn cơm là vì lợi ích tất cả chúng sanh. Tại vì sao? Thân thể này của ta phải phục vụ cho tất cả chúng sanh, nuôi dưỡng thân thể này chính là vì lợi ích cho tất cả chúng sanh mà nuôi dưỡng. Nếu không vì tất cả chúng sanh, thì cần thân thể này để làm gì? Chúng ta mỗi ngày đọc tụng, nghiên cứu kinh luận, tương lai chuẩn bị diễn giảng kinh luận, tất thấy đều là vì lợi ích tất cả chúng sanh, giúp đỡ tất cả chúng sanh phá mê khai ngộ; thân thể này là một công cụ, là để làm việc đó. Điều này chứng minh rằng niệm niệm đều là vì lợi ích tất cả chúng sanh, chứ không phải vì lợi ích của chính mình, hoàn toàn không có “cái tôi”.

【Nếu không bố thí, thì có ích gì cho chúng sanh?】

Hôm nay chúng ta tự mình mặc áo ăn cơm, có phải là đang bố thí cho tất cả chúng sanh không? Đúng là như vậy. Nếu bạn thực sự phát cái tâm này, dùng trí huệ của ta, dùng sức lực của ta, dùng thân thể của ta, để phục vụ cho tất cả chúng sanh, giúp đỡ tất cả chúng sanh phá mê khai ngộ, lìa khổ được vui, thì việc bạn mặc áo ăn cơm hôm nay đều là đang bố thí cho chúng sanh. Tại vì sao? Tôi đã bố thí cả thân tâm của mình rồi, đã bố thí toàn bộ trí huệ, thân thể, năng lực của mình rồi. Áo, cơm, chỗ ở, đi lại là để nuôi dưỡng thân thể này, mà thân thể này đã được đem đi bố thí rồi. Nếu không phát cái tâm này, thì mặc áo ăn

cơm chỉ là tự tư tự lợi. Bồ Tát tâm và Luân hồi tâm chỉ khác nhau ở một niệm giác hay mê: giác là vì tất cả chúng sanh, mê là vì chính mình. Vì chính mình, vì gia đình mình, vì một đoàn thể nhỏ của mình, đều là mê. Nếu không bố thí, không chịu bố thí, thì đối với chúng sanh có điều gì lợi ích chăng?

【Vì lợi ích của tất cả chúng sanh, nên bố thí như vậy.】

Giống như hiện tại chúng ta đang giảng kinh ở đây, mỗi một buổi chúng ta đều có ghi hình, có ghi âm, và những cuộn băng này rất nhanh chóng được lưu truyền đến vô số quốc gia, khu vực. Có một số đồng tu sau khi nhận được, đã dựa vào băng ghi âm này mà chuyển thành văn tự. Quyển kinh mà quý vị đang xem hiện nay, loại văn tự này được gõ ra từ trong máy tính, không ngủ không nghỉ, có không ít người làm việc đến hai, ba giờ sáng; đó chính là họ đang bố thí, họ đang làm lợi ích cho tất cả chúng sanh. Họ không phải vì chính mình, họ hy vọng tất cả chúng sanh đều có thể nhận được pháp ích, nên đã hy sinh giấc ngủ của bản thân, hy sinh thời gian giải trí của mình. Những người này đều là cư sĩ tại gia, vẫn phải đi làm mỗi ngày, sau khi tan sở, trở về là bắt tay vào làm công việc này. Hiện tại có không ít người trong quý vị xem được vô số tư liệu như thế này, đều là do họ đang làm đó. Những người này đều đang hành Bồ Tát đạo, phát Bồ-đề tâm, hành Bồ Tát đạo. Đây là nêu lên một ví dụ: thế nào là Bồ-đề tâm, thế nào là đang hành Bồ Tát đạo. Có thể thấy được rằng, chân chánh phát Bồ-đề tâm, hành Bồ Tát đạo, thì không nhất định phải xuất gia, không nhất định phải ở trong đạo tràng, ở nhà cũng đều có thể làm được. Cái tâm đó không phải vì lợi ích bản thân, mà là vì lợi ích cho tất cả chúng sanh, tự mình xuất sức lại còn phải xuất tiền. Máy tính là do họ tự mua, tốn tiền điện họ cũng tự trả, tất cả đều là tự họ xuất tiền xuất sức mà làm. Họ cũng không cầu danh, là ai họ cũng chẳng nói, danh lợi đều không màng, thực sự là đang vì lợi ích của tất cả chúng sanh.